

Tábor skautek, skautů a světlušek

1. - 16. července 2011, Kvíčalka

Jako každý rok, i letos se tábor konal čtrnáct dní na naší oblíbené Kvíčalce. Od minulého roku se však v leccm lišil. Poprvé jsme zkusili zavést tzv. „tábor v táboře“. V praxi to znamenalo, že se kromě již ostřílených Lasiček, Ještěrek, Stonožek, Kamzíků a Ostřížů, účastnily tábora také nejmladší přírůstky 4. oddílu - Lišky a Vlčice, které měly vlastní týdenní program. Tímto jsme se tedy dostali na celkové číslo 60 účastníků.

Další neobvyklou zajímavostí letošního tábora byl malý, ale přesto velmi užitečný přísun elektřiny. Zajišťoval jej solární panel a to ne jen tak ledajaký – vlastnoručně jej vyrobili Honzík s Bádym. Díky tomuto vynálezu a další technice, jako byl například dataprojektor, za jehož zapůjčení děkujeme Jessiemu a vojákům, jsme mohli také uvést do provozu historicky první „vysílání“ **TV Kvíčalov**. Probíhalo formou promítání na hřisti a pokaždé mělo obrovský úspěch. Naši „reportéři“ se

v celkem čtyřech dílech snažili zachytit nejzajímavější dění tábora a zároveň všechny pobavit. To ale nebyl jediný úkol vysílání. Téměř pokaždé se v něm objevil úvod do některého z dílů CTH. Pobor, jakožto rozmarný boháč Štefan Raketa, doprovázený svým osobním sluhou (MoJoJoJo), sličnou asistentkou a osobním trenérem, se představil jako ústřední postava CTH - uznávaný cestovatel, který vybízel (účastníky) k tomu, aby se stali stejně tak slavnými jako on. Letošní CTH se tedy týkala **cestování kolem světa**. Během něj si táborníci například zkusili extrémní výcvik cestovatelských týmů, výrobu horkovzdušného balonu, pečení buchty na uhlících a v závěru si sami zkusili natočit nefalšovanou reportáž na některé z atraktivních témat. Nejlepší výkony byly posléze odměněny prestižní cenou „Zlatá raketa“.

Celotáborová hra ale nebyl jediný zajímavý program. Veliký úspěch také například sklidil **Takeshiho hrad**. Tato hra inspirovaná japonskou televizní soutěží spočívala v překonávání velice obtížných a zrádných překážek. Naši bojovníci se s nimi ale popasovali statečně a Takeshiho hrad byl dobyt.

Účastníci tábora ale také kromě svalů šlechtili svého ducha. Navštěvovali přednášky **Kvíčalovské univerzity** (pod vedením rektorky Pavlínky a dalších profesorů) a kromě mnoha nových znalostí a dovedností z různorodých oborů – rozdělávání ohně, šifrování, žonglování, hra na doprovodné nástroje, orientace apod., si z ní odnesli také vysokoškolský diplom s příslušným titulem – a to za pouhých čtrnáct dní! Nutno podotknout, že oproti běžné škole bylo vidět u studentů značné nadšení.

Na Kvíčalce také během jednoho odpoledne proběhla o trochu menší verze **olympijských her**, které se už stávají na táborech tradicí.

Nesmím také opomenout letošní raritu v podobě **stromostanu**, který nám na dva dny zapůjčil a na strom zavěsil výtvarník a bývalý Kvíčalák František Žáček. Každý, kdo měl trochu odvahy, si mohl na stromostan vylézt a pokochat se pohledem na Studánku a její okolí z „veverčí perspektivy“. Stromostan se stal vítaným zpestřením tábora a nadchl malé i velké.

Zkrátka a dobře, letošní tábor byl opět takový, jaký má správný kvíčalovský tábor být – plný zážitků a legrace.

Baterka + Áďa

